

[Jane Oksen]

hed Thor Pedersen allerede i 1978, for ifølge dagspressen skulle han, da han var borgmester i Helsinge fra 1978 til 1986, allerede dengang have protesteret imod Hovedstadsrådet. Men dengang havde vi jo en anden regering. Nu kan man så ønske ham til lykke med, at det lykkes for ham som indenrigsminister at få flertal for at nedlægge Hovedstadsrådet.

I Kommunaludvalget må vi se nærmere på, om løsningen af opgaverne skal være, som det er skitseret. Efter Fremskridtspartiets mening er det ikke helt lige meget, hvem der løser opgaverne. Vi så i hvert tilfælde gerne, at man undlod at give amterne flere opgaver, da vi gerne ser disse nedlagt. Først når dette sker, mener vi, der reelt bliver tale om forenkling og afbureaukratisering.

Regeringen mener, at besparelserne ved at nedlægge Hovedstadsrådet skulle blive omkring 15-20 mio. kr. Alene på Hovedstadsrådets Trafikselskab var der sidste år et underskud på 265 mio. kr., så ved en privatisering tror jeg der kan spares meget mere her, især hvis man ville lade mere end de 30 pct., der er lagt op til at udlægge til private entreprenører, komme derud.

S-togene skulle Hovedstadsrådet have overskud på, og når man overfører dem til DSB, kunne det jo være, at DSB's store milliardunderskud på omkring 3 mia. kr. kunne blive lidt mindre. Vi synes nu, regeringen ved denne lejlighed skulle tænke over, om man ikke helt skulle lade DSB privatisere, som Fremskridtspartiet foreslår. Vi tror, der kunne ligge kæmpe besparelser her.

Så taler man om at overføre medarbejdere fra Hovedstadsrådet. Det er helt klart, at nogle medarbejdere skal selvfølgelig overføres. Men hvad angår de 100 personer, der har arbejdet med regionplan, miljøplan og varmeplan, mener jeg, man burde se lidt på at få reduceret disse planer. Ingen mennesker gider læse dem; der er ingen grund til at fastholde alle disse planlægningssekspertter. Her mener vi altså der kunne spares en hel del medarbejdere.

De besparelser, der opnås, skulle så gerne bruges til at nedsætte skattetrykket for den tredjedel af den danske befolkning, der bor i hovedstadsområdet, og som i forvejen er blandt de hårdest beskattede.

Men vi takker for ministerens udspil med dette forslag, og vi støtter selvfølgelig regeringens forslag.

Marianne Jelved (RV):

I mit indlæg under åbningsdebatten den 6. oktober 1988 udtrykte jeg følgende: Den nye regering skal ikke nedlægge institutioner bare for at vise handlekraft.

Her tænkte jeg overhovedet ikke på Hovedstadsrådet, for arbejdet med at finde ud af, om vi skulle fastholde Hovedstadsrådet eller ikke, var sat i gang lang tid inden.

Vi er i Det Radikale Venstre helt enige med dem, der har talt om, at Hovedstadsrådet var en rigtig konstruktion, dengang det blev dannet i begyndelsen af 1970'erne.

Der er gået en hel del år, og der er sket mange ting i den forløbne tid, og Hovedstadsrådet har udført masser af velkvalificeret og godt arbejde i denne periode. Men der er også sket en ændret holdning i befolkningen og blandt politikere i den forløbne tid, bl.a. til begrebet decentralisering, og det har vist sig også gennem friamts- og frikommuneforsøgene.

Hvis man sammenligner Hovedstadsrådets opgaver, da det blev dannet i begyndelsen af 1970'erne, med de opgaver, der nu er tilbage, må man sige, at opgaverne er blevet reduceret mærkbart. Der er to typer opgaver tilbage: kollektiv trafik og planlægningsopgaverne.

Det, der har givet anledning til, at Det Radikale Venstre har skiftet opfattelse med hensyn til Hovedstadsrådet fra 1984 og til nu, er friamtsforsøget, hvor miljøområdet blev lagt ud til amterne. Det gav os anledning til at diskutere, om Hovedstadsrådet skulle opretholdes. Desuden er vi af den opfattelse, at regionplanerne nu er på plads. Der er gjort et meget stort og værdifuldt arbejde, og derfor er der grundlag for at se på, om Hovedstadsrådet er nødvendigt på længere sigt.

De overvejelser blev bekræftet, da betænkning nr. 1123 om amtskommunernes udgifts-pres og styringsmuligheder kom i december 1987. Her er beskrevet forslag til forenklinger, og der gøres rede for, hvorledes man kan decentralisere og skabe en parallelisering mellem de tre hovedstadsamter, Københavns og Frederiksberg kommuner og landets øvrige amter.

Den 7. april 1988 var der debat i Folketinget om det samme emne, og her tilkendegav den radikale ordfører, hr. Ole Vig Jensen, at Det Radikale Venstre gjorde sig overvejelser om, hvorvidt tiden nu ikke var inde til at ændre den gældende struktur i hovedstadsområdet. Nu er ti-